

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1431/2022
12.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Конаков, адвокат из ..., против туженог „Generali osiguranje Srbija“ АДО Београд, чији је пуномоћник Милица Цицмил, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5461/20 од 13.10.2021. године, у седници од 12.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА се одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5461/20 од 13.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 5461/20 од 13.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 10028/2020 од 08.07.2020. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев да се тужена обавезе да тужиоцу исплати трошкове заступања у износу од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 27.01.2018. године до исплате и да му накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 18.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 5461/20 од 13.10.2021. године, ставом првим изреке усвојена је жалба тужиоца и преиначена првостепена пресуда тако што је тужени обавезан да тужиоцу исплати 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 27.01.2018. године до исплате и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.800,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП. Ревизијом се указује на погрешну примену одредаба члана 262. став 1. Закона о облигационим односима и тарифног броја 69. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, и указује на пресуде у којима је тужбени захтев тужилаца био одбијен. Међутим, трошкови парничног поступка зависе од ситуације у сваком конкретном предмету, па нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни других разлога за изузетну дозвољеност ревизије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 08.05.2018. године, а вредност предмета спора је 6.000,00 динара.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, према члану 479. став 6. ЗПП.

Није од значаја то што је побијаном другостепеном пресудом првостепена пресуда преиначена, јер је спору мале вредности као посебном поступку право на ревизију искључено одредбом члана 479. став 6. ЗПП па се не примењује општа одредба из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић